

Fra skæringstidspunktet har beslaglæggelsen retsvirkning som udlæg, eller den bortfalder enten efter rettens afgørelse om anvendelsen, eller fordi der ikke af den mødende anklager eller den erstatningsberettigede fremsættes begæring om rettens afgørelse vedrørende anvendelsen af det beslaglagte gods.

Stk. 3 vedrører beslaglæggelse med henblik på at fremtvinge tiltaltes tilstedeværelse i tilfælde, hvor tiltalte har unddraget sig videre forfølgning. Det følger af formålet med beslaglæggelsen, at tiltaltes adgang til umiddelbart at disponere over formuen i det hele må afskæres, jf. bestemmelsens *1. pkt.*

Efter den gældende § 802, stk. 2, 2. pkt., medfører denne form for beslaglæggelse ikke, at ægtefælles og børns krav på underhold af formuen ophæves, ligesom beslaglæggelsen ikke udelukker, at der disponeres over formuen ved testamente. Indholdet af denne bestemmelse er anset for så selvfølgelig, at der ikke er fundet anledning til at medtage en tilsvarende bestemmelse i forslaget. Der er således ikke tale om nogen realitetsændring på dette punkt.

Derimod har adgangen til at rette kreditorfølgning mod den beslaglagte formue givet anledning til tvivl, jf. betænkning nr. 1223/1991, s. 31. Der foreslås derfor som noget nyt en bestemmelse herom i *2. pkt.* I henhold til denne bestemmelse kan der på grundlag af krav, som bestod, før kendelsen om beslaglæggelse blev afsagt, rettes kreditorfølgning mod den beslaglagte formue, mens dette ikke gælder senere opståede krav.

Formålet med denne bestemmelse er at afskære tiltalte fra indirekte at råde over formuen ved gældsstiftelse. Det bemærkes i den forbindelse, at beslaglæggelsen tinglyses efter reglerne i tinglysningslovens § 48, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807, stk. 4, 2. pkt.

Til § 807 c

Denne bestemmelse, hvorefter enhver, der har interesse heri, på et hvilket som helst tidspunkt under sagen kan rejse spørgsmål om hel eller delvis ophævelse af en beslaglæggelse, er ny, men repræsenterer næppe nogen realitetsændring i forhold til gældende ret.

Bestemmelsen kan benyttes til at sikre, at f.eks. beslaglæggelse af større samlinger af dokumenter ikke udstrækkes videre end påkrævet.

Til § 807 d

I denne bestemmelse er der som noget nyt sket en samling af bestemmelser om ophøret af beslaglæggelse. Formålet er dels en afklaring af de civile retlige virkninger, dels en forenkling af realisationsreglerne.

Stk. 1 vedrører beslaglæggelse efter § 802, stk. 1, og § 803, stk. 1, og modsvarer til dels den hidtil gældende bestemmelse i retsplejelovens § 830. Genstandene skal tilbageleveres senest umiddelbart efter, at sagen er endeligt afsluttet. Dvs. efter appelinstansens dom, efter ankefristens udløb eller efter udløbet af 2-måneders fristen for den overordnede anklagemyndigheds omgørelse af beslutning om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, jf. retsplejelovens § 724, stk. 2.

Genstande, der er beslaglagt som bevismidler, kan i overensstemmelse med den almindelige proportionalitetsgrundsætning kræves udleveret, når de har udspillet deres rolle som bevismidler, enten ved sagens afslutning eller tidligere. Sigtede eller andre, der har interesse heri, kan i givet fald kræve rettens afgørelse herom, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807 c.

Genstande, der er beslaglagt med henblik på udbytte- eller genstandskonfiskation, kan kræves udleveret ved sagens afslutning, såfremt de ikke (fuldt ud) skal konfiskeres. Der vil normalt ikke være grundlag for udlevering på et tidligere tidspunkt.

Genstande, der er beslaglagt til sikring af vindikationskrav, vil normalt allerede inden sagens afslutning blive udleveret til den berettigede, medmindre de tilige skal benyttes som bevismidler under sagen.

I alle tre tilfælde, men måske navnlig i det sidstnævnte, vil der lejlighedsvis kunne opstå tvivl om genstandens rette ejerforhold. Med henblik på denne situation er det i stk. 1, 2. pkt., foreslået, at retten skal kunne træffe bestemmelse om udleveringsspørgsmålet, også efter straffesagens afslutning, jf. nærmere pkt. 2.3.9. i de almindelige bemærkninger. Dette er i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, jf. retsplejelovens § 830. En tilsvarende regel for tiden indtil sagens afgørelse findes i den foreslåede § 807 c. Retten skal efter forslaget kun træffe bestemmelse om besiddelsen, ikke om ejerforholdet. Retten kan eventuelt betinge sin afgørelse om udlevering af, at der ikke af en modpart er anlagt civil retssag inden en vis frist.

Efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, kan påtale i en sag helt eller delvis opgives i tilfælde, hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt. Efter § 722, stk. 1, nr. 5, kan tiltale helt eller delvis frafalde under samme betingelser. Bestemmelserne åbner mulighed for, at politiet af ressourcemæssige årsager kan opgive eller frafalde påtale. Som vilkår for et tiltalefrafald kan fastsættes, at sigtede indgår på konfiskation, jf. § 723, stk. 1, nr. 1.